

Chùm thơ Vu Lan báo hiếu năm 2021 (P.2)

ISSN: 2734-9195 22:19 11/08/2021

HAI LẦN CON NÍT

Hắn là người thành đạt Gia cảnh rất đề huề Có con ngoan, vợ đẹp Cuộc sống
vạn người mê.

Cứ mỗi lần giỗ mẹ Hắn thết cỗ linh đình Nào sơn hào, hải vị... Để chứng tỏ cái
tình.

Trong một lần dọn dẹp Đem vớt bớt đồ thừa Hắn thấy quyển nhật ký Của mẹ
mình năm xưa.

Tò mò nên hắn đọc Những con chữ quay cuồng Bởi những trang nhật ký Là
những câu chuyện buồn:

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi Con mắng mẹ: Già rồi Sao còn như con nít Làm
cơm vãi khắp nơi!

Ừ! Bởi vì tuổi lắm Nên mắt kém, tay run Có làm rơi ít hạt Âu cũng chỉ chuyện
thường!

Khi con còn nhỏ dại Cũng làm vãi khắp nơi Mẹ quét, lau, gom lại... Đâu trách
mắng nửa lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi Con mắng mẹ: Mặc đồ Sao lóng nga lóng ngóng Y
hệt hành cây khô!

Ừ! Tuổi già xương cứng Gân cũng chẳng dẻo dai Khó xở xoay, quay trở Sao cứ
mắng mẹ hoài?

Khi con còn nhỏ dại Cứ hiếu động chân tay Mẹ mắng hoài mới được Đâu trách
mắng nọ này?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi Con mắng mẹ: Điếc à? Trả lời rồi vẫn hỏi Cứ như
trúng phải tà!

Ừ! Già nên nghễnh ngãng Nghe lúc được, lúc không Mẹ mới đi hỏi lại Măng chi để tủi lòng?

Khi con còn nhỏ dại Hỏi đủ chuyện trên đời Mẹ kiên trì đáp lại Đâu mắng mỏ một lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi Con mắng mẹ: Bực mình! Cả đêm ho sù sụ Mất ngủ cả gia đình!

Ừ! Tuổi nhiều bệnh lắm Quy luật của tự nhiên Mẹ đâu mong như thế Măng chi để tủi phiền?

Nhớ khi con nhỏ dại Đủ thứ bệnh mang vào Hàng năm trời khóc quấy Mẹ đâu trách câu nào?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi Cứ mỗi bận ăn cơm Mẹ phải ngồi góc khuất Bởi người mẹ không thơm.

Ừ! Kiếp này ta sống Con nít đến hai lần Mẹ già không tự liệu Tất cả cậy con làm!

Nhớ khi con nhỏ dại Tè, ị bậy khắp nơi... Mẹ lau chùi, tắm rửa Có bao giờ chê hôi

Ngày... tháng... năm... mẹ yếu Chắc chẳng thể... nữa rồi Những dòng này mẹ viết Là sau cuối trong đời:

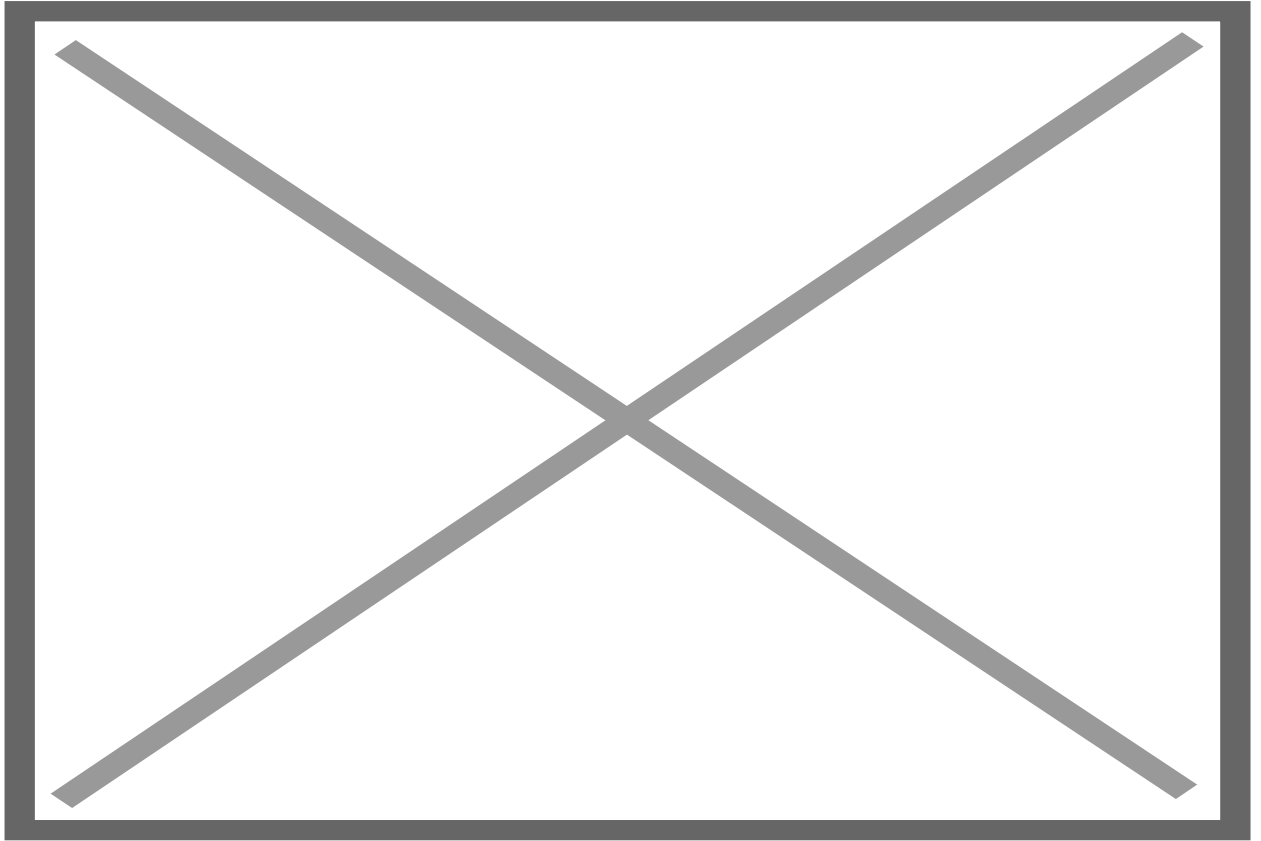
Dù cho con lạnh nhạt Hay gắt gỏng bực, chì Mẹ chỉ buồn đôi chút Chứ không trách cứ gì!

Con vẫn là con mẹ Bé bỏng và đáng yêu Dù cho theo năm tháng Con đã đổi thay nhiều...!

Hắn thẫn thờ nét mặt Nhìn lên phía bàn thờ: Ánh mắt bà âu yếm Qua lớp khói hương mờ!

Hắn nấc lên từng chặp: Con bất hiếu mẹ ơi Con muốn xin lỗi mẹ Nhưng đã quá muộn rồi!

Tác giả: Nguyễn Mạnh Hùng, 8.2021 Chính Mỹ, Thủy Nguyên, Tp.Hải Phòng

*** THÁNG BẢY BÁO HIẾU MẸ CHA**

Bước vào tháng bảy lập thu Ấm lòng mát mẽ mây mù khói giăng Thương cho
chú Cuội chị Hằng Bao công thấp sáng ánh trăng đêm rằm

Diễn đàn đã gần hai năm Trò chơi rỗng rảnh vào thăm hỏi nhà Không còn mấy
chỗ diễn ra Bởi con Cô Vít bay qua bất ngờ

Tiết trời tháng bảy vào thơ Ngưu Lang Chúc Nữ bây giờ gặp nhau Mưa rơi khoan
nhặt sắc màu Gió lùa cảm xúc nát nhàu ruột gan

Thương cha nhớ mẹ nông nàn Lời ăn tiếng nói bảo ban sớm chiều Giữ tròn đạo
hiếu tình yêu Nghĩa tử nghĩa tận bao điều vấn vương

Xá tội vong nhân đạo trường Âm dương hòa hợp tình thương ngập tràn Việc làm
tình nghĩa thế gian Ấm lòng cha mẹ thiết bàn Tổ tiên

Tháng Ngâu dấu ấn mẹ hiền Cái dây sợi nhớ đoàn viên âm trần Cô Vi cản trở
phân vân Không về cha mẹ ngàn lần thú tha

Phù cho thể thái chan hòa Gia đình hạnh phúc Quốc gia thái bình.

Tác giả: Nguyễn Chí Dụng Ngày 08/8/2021

*

Công Đức Mẹ Cha

Vai cha như ngọn núi Tay mẹ tựa tán cây Khi thân con mệt mỏi Sẽ luôn tìm về đây Cha! Con ngồi đôi vai ấy Con hướng nhìn xa xa Đường như bao vất vả Đè nặng lên vai cha Mẹ! Con ở vòng tay mẹ Con liền thấy ấm êm Như tán cây thả nhẹ Muốn ôm con êm đềm Cha ơi! Tấm lưng rường Thái Sơn Thật quả là vĩ đại Mẹ ơi! Nguồn sữa chảy Trường Giang Thật mát mẽ thanh thanh! Con sao thể đáp hết Những ân dưỡng sinh thành ? Cha đổi lấy nếp nhăn Cho con tuổi xuân đẹp Mẹ đổi lấy tần tảo Cho con cuộc sống no Xin Người! Tha thứ cho con Ngẫm nghĩ ân dưỡng này là hiển nhiên Đã quên cảm động quên liền cảm ơn!

Tác giả: Phượng Ngô, 7.8.2021, Diêm, TP Bắc Ninh

*

□□□

□□□□

□□□□

□□□□

□□□□

Phiên âm:

VU LAN ĐẠ

Vu Lan dạ thẳng tướng Sàng thượng minh nguyệt quang Ngã đích tâm hướng mẫu Hiếu tự hoàn một hoàn

Dịch thơ:

Đêm Vu Lan

Đêm Vu lan về con nhớ Ánh trăng chiếu rọi sáng đầu giường Tâm con bỗng nhớ mẹ vẫn vương Chữ hiếu chưa tròn, sâu thê lương.

Tác giả: Phượng Ngô, 7.8.2021, Diêm, Tp.Bắc Ninh

*

Kệ Thánh Tăng Xuất Hạnh

Tôi đã thấy biết bao người giàu có Chưa bao giờ từ bỏ tánh tham lam Vẫn mãi mê ham của cải bạc vàng Vẫn khao khát chạy hoài theo khoái lạc

Tôi đã thấy biết bao là vua chúa Chưa bao giờ an phận với giang san Dầu biên cương giáp bốn biển ngút ngàn Vẫn muốn nữa, muốn biên thù rộng mãi

Người thế gian, từ bần dân, vua chúa Trước tử thân, tâm vẫn còn tham Tiếc công danh, tiếc sự nghiệp chưa thành Nhưng phải bỏ, tay buông xuôi, nhắm mắt

Quanh người chết bao người than, kẻ khóc "Hỡi người thân! Sao vội bỏ ra đi "
Trong áo quan người nằm đó im lìm Lửa thiêu đốt, xác thân thành tro bụi

Mang theo gì, trên mình mang vải liệm! Còn lại chi, bia mộ khắc đôi hàng! Dầu muốn về trở lại cõi trần gian Nhưng phải chịu tái sinh theo nghiệp định

Người còn sống đang tranh giành thừa kế Kẻ chết này chỉ có nghiệp đem theo
Khi ra đi tay trắng chẳng mang gì Bỏ con cái, bạn đời cùng của cải

Bách niên đại thọ bạc tiền nào mua nổi Biển ngọc rừng vàng sao tránh khỏi già
nua Lời thánh nhân nhắc nhở lẽ Vô Thường Ngăn ngủi lăm, kiếp người, nên ghi nhớ!

Bậc có trí quán tưởng luôn sự chết Phúc lâm chung tâm bình thản an nhiên Kẻ phàm phu không quán tưởng thường xuyên Nên phúc cuối lâm chung đầy sợ hãi

Trí tuệ quý hơn tiền tài của cải Trí tuệ giúp người đạt được quả Vô Sinh Kẻ si mê biết bao kiếp đạt thành Trôi nổi mãi trong luân hồi vô tận

Từ bào thai người sinh về cõi khác Tiếp tục hành trình đi mãi không thôi Còn vô minh nghiệp quả trói thân mình Hết sinh - tử, tái sinh vòng lẩn quẩn

Như kẻ cướp bị luật đời phân xử Nghiệp chúng sinh, luật nhân quả nghiêm minh
Để đời sau, nghiệp cũ bước theo mình Trở quả dữ, khổ người gây ác nghiệp

Dục lạc ngũ trần, vị ngọt ngon thơm ngát Làm động lòng, làm xao xuyến tâm can Thấy hiểm nguy trong vị ngọt ẩn tàng Làm ân sĩ, tôi sống đời thanh thản

Kiếp người mong manh như nhánh cây đầy trái Gió rụng cành, trái xanh, chín, rụng rơi ! Bởi hiểu thế, tôi đắp y cạo tóc Làm Tỳ Ngưu vui đạo sống thanh bản.

Tác giả: Hạnh An, 2021, Tỉnh Đồng Nai

*

MUỐI ON

Thứ nhất ơn mẹ của ta Chẳng cần nói ra thì ai cũng biết Chín tháng mang thai cực sao nói hết Đi đứng năm gối khó nhọc khôn cùng Thứ hai ơn mẹ vô chùng Sinh con đau đớn hãi hùng biết bao Máu me lênh láng tuôn trào Sinh mạng của mẹ khác nào trứng treo Thứ ba ơn mẹ bao nhiêu Nuôi con thơ dại hao mòn xác

thân Nhan sắc giảm xuống vài phần Soi gương chải tóc chẳng cần vì con Thứ tư
ơn mẹ như non Giặt giũ ô uế của con chẳng sờn Hong khô chần chiếu màn
mùng Quần áo lót tã mẹ nào kêu ca Thứ năm ơn mẹ bao la Nuôi con khôn lớn
lên ba lên mười Cạn kiệt dòng sữa trong người Chắt bao sữa mẹ được người con
ngoan Thứ sáu ơn mẹ lo toan Tiền ăn, tiền học chi tiêu hàng ngày Miễn sao con
được đẹp tươi Giành được điểm mười là mẹ thấy vui Thứ bảy ơn mẹ của tôi Dạy
từng nét chữ rặng ngời tương lai Để cho con được thành tài Giúp ích cho đời mẹ
cũng thấy vui Thứ tám ơn mẹ cho lời Dạy ăn dạy nói ở đời cho hay Nói lời ái ngữ
hàng ngày Cũng là nét đẹp nên người thành công Thứ chín ơn mẹ vun trồng
Dựng vợ gả chồng cho cả bấy con Bao giờ con được vuông tròn Lòng mẹ mới
hết héo hon u sầu Thứ mười ơn mẹ bao nhiêu Đi xa mẹ nhớ cồn cào ruột gan
Mong sao con được bình an Thì mẹ mới thấy an nhàn thanh thoi. Lòng mẹ ví tựa
biển trời Làm con phải biết trả mười ơn sâu. Thu về lác đác mưa sầu Vu Lan báo
hiếu con mau tìm về.

Tác giả: Nguyễn Kiên Vu Lan kết hạ, 2021

*

Nhớ Cha

Trà đêm độc ẩm nhớ Cha Một mình che chở cả nhà bao năm Gặp thời bao cấp
khó khăn Lo ăn lo học tám con đủ già! Tháng năm lặng lẽ trôi qua Ba năm
năm mãi mãi xa Cha rồi Những năm đạn lạc bom rơi Cha chắn cửa lữ con ngồi
phía trong

Hầm sâu bom nổ sắp tung Nhìn Cha phờ phạc rung rung cõi lòng. Khách xa
bệnh nặng ngóng trông Mời cha cứu giúp mừng mong thấy người, Lương y - Từ
mẫu con ơi... Lời Cha dặn lúc cuối đời khắc ghi Cha ơi tử biệt sinh ly Đạo Trời có
đến có đi - lẽ thường Cầu mong Cha được Thiên Đường Tiếp đời tu tập yêu
thương muôn loài Thanh thoi nhẹ gót bông lai Trần gian ô trược con hoài nhớ
Cha ... Hà Nội, 2/8/2021

Tác giả Nguyễn Hồng Nho Xuân Đỉnh, Bắc Từ Liêm, Hà Nội

*

Vu Lan Nhớ Mẹ

Tám năm thắm thoát trôi nhanh Mẹ về đất Phật con thành mồ côi Mười lần sinh
nở...hết đời Cam lai khổ tận nghĩ rơi lệ nhòa Cơi trầu con cất trên nhà Cối đồng
Mẹ bỏ đi xa ...ai dùng? Quạt điện con phủ ni lông Như Người đi vắng mãi không
thấy về Quy y giấy Diệp Bồ Đề Chứng danh Phật tử Mẹ về Tây Phương Chiếc

hòm gỗ nhỏ thân thương Tài sản duy nhất Mẹ nhường ai đây? Mẹ đi nhẹ gót
đường mây Trời cao che chở đất đầy đón đưa Vu lan cúi lạy kính thưa Cháu con
hướng thiện Mẹ vừa lòng vui. Mong hương linh nhẹ của Người Sớm siêu thoát
dưới Phật đài nghe kinh Nam Mô A Di Đà Phật

Tác giả: Hồng Nho, 3.8.2021 Xuân Đỉnh, bắc Từ Liêm, Hà Nội

*

TÌNH MẸ TÌNH CHA

Thu về nắng nóng lìa xa Tiết trời man mát thật là dễ thương Vu Lan tháng bảy
lễ thường Chu kỳ quy luật vấn vương trở về

Âm trầm hòa quyện thôn quê Tình xưa nghĩa cũ tràn trề sắt son Công cha nghĩa
mẹ lo tròn Ông bà chăm chút cháu con chú dì

Động lòng cảm nhận khắc ghi Suốt đời in đậm tông chi họ hàng Cha mẹ cánh
cửa mở mang Để cho con cháu giàu sang sau này

Chăm lo đồng ruộng cấy cày Cái ăn cái mặc cả ngày lẫn đêm Kiếm tìm công
việc làm thêm Cũng vì cuộc sống êm đềm các con

Nếu ai cha mẹ vẫn còn Thời gian bớt chút chăm nom sớm chiều Không còn bố
mẹ kính yêu Nghĩ về quá khứ dành nhiều phần con

Cuộc đời quanh quẩn lối mòn Vì con vì mẹ héo hon sức người Thế mà vẫn cứ vui
tươi Bởi hoàn ý nguyện nụ cười nở hoa.

Tác giả: Nguyễn Chí Dụng Ngày 05/8/2021

*

VÒNG QUAY TRẦN THẾ

Vu Lan... ngày báo hiếu Ơn dưỡng dục... mẹ cha Người chủ chốt ... trong nhà
Nuôi dạy ta... khôn lớn

Từ mớ rau... con lợn Hay nải chuối... con gà Lòng rộng mở... bao la Cũng giành
cho... ta hết

Lớn lên... con giống hệt Giúp cắt cỏ... chăn trâu Chăm sóc lúa... hoa màu Quét
dọn sân... nhà cửa

Cố gắng... là chỗ dựa Nâng cha mẹ... tuổi già Không lấm bầm... kêu ca Thành
đứa con... bất hiếu

Luôn được khen... tuyệt diệu Hiếu nghĩa với... mẹ cha Kính trọng giúp... ông bà
Nuôi dạy chăm... con cái

Con sống sao... cho phải Khi cha mẹ... về già Lần lượt đến... với ta Vòng tròn
quay... trần thế.

Tác giả: Nguyễn Chí Dụng Ngày, 04/8/2021

*

TÌNH MẪU TỬ

Ai mà chẳng có mẹ cha Trông lên lại có ông bà tổ tiên. Con dâu con rể thảo
hiền Con trai con gái chẳng phiền phức chi.

Cuộc đời cứ thế mà đi Có gì va vấp kiên trì là xong. Mẹ cha một dạ cầu mong
Cháu con thành đạt trong lòng ấm yên.

Mẹ cha không đòi hỏi tiền Chỉ cần chữ HIẾU gắn liền bên con. Vợ chồng hạnh
phúc sắt son Thế là HIẾU NGHĨA vẹn tròn đôi nơi.

Quan tâm cháu chặt rạng ngời Thương con tất bật một thời tuổi xuân. Mẹ cha
công sức muôn phần Xây nên tổ ấm tình thân hiền hòa.

Mẹ là "Phật sống" trong nhà Giúp ta thân thiện chan hòa tình thương. Giúp ta ý
chí lập trường Giúp ta nền nếp kỷ cương trong đời.

Ta nguyện hứa trước đất trời Sống chọn chữ HIẾU, vâng lời mẹ cha!

Tác giả: Nguyễn Chí Dụng Ngày 2021

*

VU LAN VỀ CON LẠI NHỚ MẸ CHA

Gió thu xào xạc lá vàng bay Lòng con se sắt lệ rơi đầy Ngày xưa hoa đỏ giờ hoa
trắng Nỗi nhớ khôn nguôi những tháng ngày.

Vu lan đến rồi mẹ biết không? Mọi người vui nhận cánh hoa hồng Riêng con
buồn tủi cành hoa trắng. Dối mắt xa tìm lệ chờ trông.

Con lại nhớ về ký ức xưa Sân chùa nhạt nắng lá vàng thưa Mâm cơm dâng mẹ
nơi cửa Phật. Và nén hương trầm khói đọng đưa.

Mẹ ơi, đã mấy mùa thu đến. Biết con đứng tựa vén rèm thưa. Đêm đêm khắc
khoảnh nhìn ra cửa. Ngóng cảnh thiên âm mẹ về chưa.

Con xin dâng mẹ một đóa hồng. Vu Lan báo hiếu phận làm con Sướng vui hạnh phúc khi còn mẹ Chử hiếu đừng ai để mẹ buồn.

Mẹ sắp về rồi, hỡi mẹ ơi! Dương gian vẫn đẹp nắng thanh trời. Vu lan tháng bảy con mong mẹ Một chút thành tâm rước mẹ ngồi...

Tác giả: Hồng Hồng (Trần Thị Tơ), 2021, Số nhà 11/4 đường số 10 P.Bình Hưng Hòa b, Q.Bình Tân, Tp.HCM

*

VU LAN NHỚ CHA MẸ

Giật mình thức giấc nửa đêm Bỗng nghe giun dế ở bên vườn nhà Bồi hồi nhớ tới mẹ cha Mấy chục năm trước đã xa cõi trần

Vu lan về đã bao lần Là bấy nhiêu bận cõi trần vắng cha Là bao tháng bảy mẹ xa Chúng con khẩn vái hương hoa cúng người

Bơ vơ con sống trên đời Công lao dưỡng dục con thời khắc ghi Công cha núi Tản Ba Vì Nghĩa mẹ biển cả sánh chi cho bằng

Hàng năm tháng bảy ngày lành Khói hương bên mộ lòng thành kính dâng Hương thơm lan tỏa mộ phần Mong hồn cha mẹ cõi âm an bình.

Tác giả: Đỗ Lương Điền Nguyên giảng viên ĐH NN2 7/246 Đường Xuân Đỉnh Q.Bắc Từ Liêm HN, 2021,

*

VỀ QUE

Về tìm một dáng lưng còng Mẹ ta vất vả trên đồng làng quê Về tìm lại thú đam mê Ngày xưa chuyền, chắt, đánh que chiều chiều Về tìm lại những cánh diều Tung tăng chạy nhảy bao điều trẻ thơ Về tìm lại những ước mơ Bao năm ấp ủ trông chờ, đợi mong Về tìm lại những chiều đông Khói lam chiều tỏa bếp hồng Lửa rơm Về tìm lại bát cơm thơm Đằm mồ hôi nhớ công ơn U, Thày Về tìm lại dáng vai gầy Của cô hàng xóm tháng ngày nhớ nhung Về tìm tiếng trống tùng tùng Giục chân nhanh bước tung bừng trường quê Biết bao ký ức ủa về Xa quê càng thấy say mê nhớ hoài.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

CÔNG ON CỦA MẸ

Mẹ ta quý nhất trên đời Mẹ hy sinh suốt từ thời thanh xuân Bao năm vất vả gian truân Mẹ quên lo cả bản thân chính mình Suốt đời lam lũ hy sinh Cho chồng con được hiển vinh mẹ mừng Khó khăn, vất vả đã từng Dù cho xuống biển, lên rừng quản chi Bây giờ mẹ đã ra đi Các con nay chẳng thiếu gì mẹ ơi Chỉ thiếu mẹ quý trên đời Chúng con luôn nhớ những lời mẹ răn Mẹ dạy cách sống, làm ăn Giao tiếp, cư xử ân cần gần xa Công ơn của mẹ bao la Nén tâm nhang nhớ mẹ cha

sinh thành.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

OAN HÔN NGAY VU LAN

Oan hôn của bệnh ung thư Lang thang chẳng biết bây chừ kêu ai Các quan chức đang bận hoài Còn đi gõ cửa các ngài cao hơn Mang quà biếu tết Vu lan Cho các ma sống - kêu oan vụ này Chót liều chàm đã nhúng tay Cố để chạy chọt xem may chút nào Vu lan đất thấp trời cao Hôn ung thư biết nơi nao để cầu?

Tác giả: Đỗ Lương Điền

MẸ

Đi tìm hạnh phúc ở muôn phương KHẤP chốn trần gian mọi nẻo đường THE thái nhân tình luôn biến đổi GIAN truân vất vả có tình thương KHÔNG quản khó khăn và khổ sở Ai ai cũng trải mọi luân thường TỐT đẹp tương lai đầy rộng mở BĂNG cả tấm lòng luôn vẫn vương MẸ là vĩ đại để noi gương

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

CHA

GÁNH vác việc nhà dậy các con NẶNG nề vất vả gắng vuông tròn CUỘC vui tạm gác lo gia bản ĐỜI sống yên lành dạ mới an KHÔNG thiết giàu sang và phú quý Ai từng bươn trải lúc gian nan KHỔ đau một dạ xây nhà ấm BĂNG cả sức mình vượt lũ lam CHA là sao sáng ở trần gian.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

VU LAN

Vu Lan ngày lễ dân gian Đậm màu Phật giáo chứa chan tình người Khuyên ta sống ở trên đời Nghĩa tình trọn vẹn thắm tươi, mận nồng Khi cài hoa trắng, hoa hồng Mọi người hãy tự nhủ lòng sâu xa Chân thành yêu kính mẹ cha Dù là đang sống hay là về âm Nêu cao trách nhiệm, lương tâm Tri ân Tiên tổ mười phen vẹn mười Cúng người đã khuất bóng rồi Chẳng cần vàng mã ngất trời đốt đi Không nên cố bái uy nghi Cũng đừng bói toán làm chi tốn tiền Tránh điều ác,

làm điều hiển Kính thường danh vọng, bạc tiền bất minh Hiếu lòng cha mẹ của mình Sống sao hiếu thảo, nghĩa tình đậm sâu Luôn luôn tâm niệm trước sau Không làm bố mẹ buồn đau lệ nhòa. Tiền chi phung phí gần, xa Nên dùng để tặng mẹ, cha của mình.

Tác giả: Nguyễn Văn Thọ Cán bộ ngoại giao – Nghỉ hưu, 2021

*

VO TÂM

Khi còn trẻ sống vô tâm Chẳng hề biết bố mẹ cần gì ta Đôi khi đơn giản bỏ qua Khi nghe các cụ xuýt xoa phàn nàn Mãi mê công việc cơ quan Mặc cho bố mẹ lo toan việc nhà Nể con nhịn chẳng nói ra Ngày ngày vò vố hai già chăm nhau Về thăm bố mẹ ốm đau Vài ba câu chuyện trước sau đi liền Đến khi vợ cận ngày sinh Vợ về đón mẹ giúp mình chăm nom Ông bà chấp nhận giúp con Bà đi ông phải héo hon ở nhà Giờ đây tuổi tác đã già Già rồi mới hiểu sâu xa lẽ đời An nhàn hối lỗi muộn rồi Mẹ cha ta đã về Trời còn đâu Ước gì đời có kiếp sau Để chăm bố mẹ dài lâu chu toàn.

Tác giả: Nguyễn Văn Thọ

*** ĐẠO THIÊNG**

Tiết thu sang Vu lan bùng ánh đạo Quay đầu về bờ hiếu, miễn thương Chim én nhỏ đông giá tìm tổ ấm Thân này đây trọn vẹn có mẹ cha, Chân đạp gai sánh sao chợ đời mẹ rong ruổi, Núi ngả, đồi nghiêng có bằng sóng gió đời cha Thân này ấm tâm cha mẹ ấm Sông kia cạn chẳng cạn nỗi yêu thương Nay đạo hiếu con làm đèn chân lý Cha mẹ hiện tiền, Phật tại thế nhân gian, Bông hồng thắm ngả đầu trên ngực áo Nghe tim con thổn thức nỗi sướng vui, Ơn sinh thành lá thu rơi chẳng xuể Mượn bóng đạo thiêng gửi cha mẹ bình an...

Tác giả: Nguyễn Thuận, 04.08.2021 Diêm, Tp.Bắc Ninh.

*

VU LAN MÙA BÁO HIẾU

Trời mưa bong bóng phật phông Chẳng còn cha mẹ mệnh mông nỗi buồn Vu Lan báo hiếu lệ tuôn Con chưa đền đáp suối nguồn yêu thương

Nhìn lên di ảnh song đường Tim khờ nhói buốt niềm vương dang trào Năm này ôi thật chênh chao Cô Vy nó mãi lượn vào nước ta

Lầm than cảnh khổ bao nhà Vương phiến nước mắt lệ sa đôi hàng Ngồi nhà xin
chớ hoang mang Nước mình hết dịch rộn ràng lễ ơn

Rằm nay tháng bảy sắc vờn Cảnh chùa hương ngút tràn cơn nhớ về Vong hồn
còn mãi sơn khê Trường chay an lạc mọi bề gắng công

Cài lên ngực trái hoa hồng Trắng màu tinh bạch vì không bên đời Bóng ngài lan
tỏa muôn nơi A DI ĐÀ PHẬT tuyệt vời chứng minh

Vu Lan báo hiếu lặng mình Mong người cõi lạc nghe kinh phủ đầy Bóng hình như
những vầng mây Toả lan thanh tịnh vui vầy gập con.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 2021

*

VU LAN BÁO HIẾU SONG THÂN

Đâu còn hai tiếng Mẹ ơi Xót xa buồn tủi rối bời hồn con Công Cha nghĩa Mẹ hao
mòn Bây giờ nhìn mảnh trăng non héo sầu

Dặm trường thao thức canh thâu Song thân vắng bóng trên đầu nặng tang Vu
Lan lệ chảy hai hàng Hiếu thời chưa trả người sang phương nào

Tuôn trào cảm xúc nôn nao Cô Vi chưa hết cồn cào ruột gan Quyết tâm không
để lây tràn Cho ngày lễ lớn tỏa lan muôn người Dâng ngài nhiều đóa hoa tươi
Khói hương nghi ngút tận mười cõi xa Cầu kinh ước nguyện cả nhà Mong thời
cha mẹ ngân nga cõi trời

Ngày rằm tháng bảy ai ơi Cùng nhau cầu nguyện bao lời nhớ ghi Chiều thu con
bỗng ước gì Có cùng cha mẹ vui chi hơn bằng.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 1/8/21 Quận Sơn Trà, Đà Nẵng

*

VU LAN MÙA BÁO HIẾU Thơ trái tim

Cha ... Mẹ Ra đi ...lặng lẽ Vu Lan báo hiếu lại về Hương ngút ngàn cõi dạ lê thê
Con vẫn nhớ in lời người dặn mãi Luôn hướng tâm lòng nguyện ước nghĩa ân
tình Khát vui cười trơ trọi lặng thình Trống vắng tràn coi mắt lệ Ngày rằm chiều
bóng xế Tưởng niệm song thân Bỗng bản thân Thốn thức Ngực.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 1/8/21

*

VU LAN BÁO HIẾU

Trời thu tháng bảy đến rồi Mây giăng đỉnh núi bồi hồi nhớ thương. Ngậm ngùi lòng dạ vẫn vương Mùa vu lan đến cúng dường sẻ chia.

Cõi tiên mẹ đã đi về Bông hoa trên áo tái tê con cài Mẹ về với chốn bồng lai Hương hồn thanh tịnh tọa đài bông sen.

Giã từ trần tục bùn đen Vu Lan về với cửu tuyền ngàn năm. Cõi lòng ghi dạ nhất tâm Cầu cho hiền mẫu ngàn năm cõi thiên.

Xin cho con cháu bình yên Ngàn lời khẩn nguyện tâm hiền sáng trong Thỏa lòng cha mẹ ước mong Vu Lan báo hiếu động lòng nhớ thương.

Sống đời trần tục hiền lương Đáp đền công đức cúng dường quan âm. Niết bàn là cõi ngàn năm Thiên thu an lạc trắng rằm sáng soi.

4-8-2021 Tác giả: Nguyễn Chơn

VU LAN BÁO HIẾU

Con về thăm mẹ chiều nay Nghĩa trang heo hút mây bay ngậm ngừng Chợt nghe lá khóc rung rung Hàng cây xao xuyến gió rung hững hờ Một mình bên mộ bơ vơ Hình như bóng mẹ đứng chờ bên con Nhìn làn khói tỏa lên non Lời ru vắng vắng vẫn còn đâu đây Nhớ ngày đói rách vai gầy Bát cơm manh áo nặng đầy âu lo Đông con mẹ tựa thân cò Ngày đêm vất vả lần mò miếng ăn Vượt lên gian khổ khó khăn Củ khoai củ sắn nhọc nhằn gọi tên Thế là con đã lớn lên Xa vòng tay mẹ ấm êm tháng ngày Bây giờ con đã về đây Nhìn lên di ảnh mắt cay lệ nhòa Sương chiều như thể lệ sa Đặt trên bia đá đóa hoa dịu dàng Ân tình của mẹ con mang Như dòng suối mát nơi ngàn núi cao Nghĩa tình sáng tựa như sao Mênh mông biển cả biết bao ân tình.

Tác giả: HỒNG ĐẶNG, Nam Định, 04/8/2021

*

NỢ MẸ KIẾP NAY

Ngày vu lan bóng mẹ hỡi đâu rồi Nếu có thể xin cho tôi điều ước Sẽ làm tất cả những gì chưa được Cho mẫu thân dấu nát sườn lòng này

Mong mỗi nhiều năm lấy một vòng tay Trả ơn nghĩa mỗi ngày mẹ từng gánh Nếu như có thể về nơi âm cảnh Thay mẹ hiền nơi hoang lạnh cô liêu

Thân mẫu ơi con nợ mẹ thật nhiều Nợ chín tháng tiêu điều thân ngà ngọc Nợ
máu mủ khi con vừa bật khóc Điệu ca dao trần trọc khúc ru hời

Tấm thân gầy trưa hạ mẹ hong phơi Để con trẻ cả đời râm bóng mát Nợ làn gió
những đêm hè tay quạt Dòng sữa thơm con thèm khát tháng ngày

Mẹ đi rồi con trẻ mới sực hay Cả thế giới trên đời này chỉ mẹ Lòng thắt quặn
nhìn con thơ vấp té Lúc còn hờn khe khẽ bảo con thương

Mẹ âu lo khi con lạc lối đường Đôi mắt mẹ nặng vương màn sương sớm Mẹ
chiều cả những khi con nghịch ngợm Nén giọt lòng rơm rớm lệ tràn mi

Đã vì con hy sinh tuổi xuân thì Dịu con bước từ khi vừa chập chững Mẹ lặng lẽ
tìm cho con chỗ đứng Bước vào đời tương lai vững ba chân

Mẹ đã đi rồi khỏi chốn bụi trần Con chưa trả nghĩa ân người ban tặng Đèn đáp
mẹ chỉ vành khăn tang trắng Vu lan về lệ thấm mặt vành môi

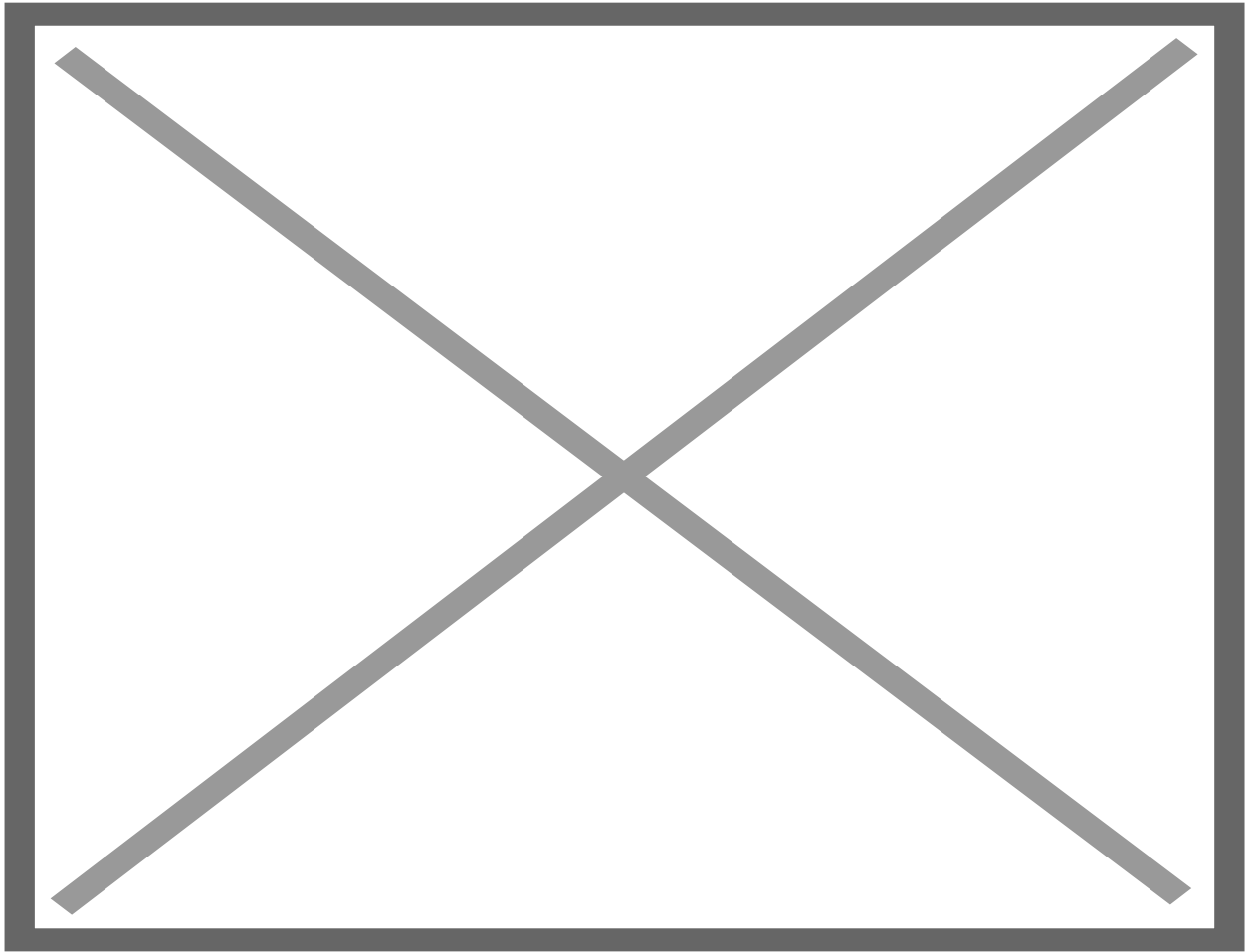
Tác giả: HUONG BIEN Quảng Ngãi, 05/8/2021

*

MÃI ĐƯỢC YÊU

Tiếng khóc chào đời đã được yêu Nghĩa tình mẫu tử mãi thương nhiều Đôi dòng
sữa mẹ nuôi con lớn Vọng hát lời ru thấm những điều. Ai đó trong đời còn có mẹ
Xin đừng để mẹ sống cô liêu Đèn trời soi xét từng lời nói Đất biết ân cần với mẹ
yêu.

Tác giả: Trần Bầy Gia Bình, 04/8/2021 *

Chiều Thu Cảm Phậ

Cuối hạ sen tàn hương thoảng bay Hiu hiu gió thổi phủ sương dầy Hoàng hôn
bảng lảng chiều quện nhớ Tích cũ Kiền Liên phá ngục vây Đạo hạnh làm người
luôn nhớ lấy Công cha nghĩa mẹ thường đắp xây Vì con tạo tội "thôi" đành chịu
"Gánh mẹ" công lành lậ Thế Tôn.

Tác giả: Nguyễn Văn Thúc 05.08.2021, Diêm, Tp.Bắc Ninh

*

MƠI MÙA THU

MƠI thời Hạ tắt tiếng ve THU vàng bông cúc bên hiên se lòng CHA thêm một
chút lung còng MẸ thêm tần tảo, mong con nên người... MƠI khi Cha Mẹ mìm
cười GIA thêm một chút phần mười còn đâu CON đưa tay...hứng mưa ngâu
THÊM ơn Cha Mẹ dải dầu vì con... MƠI lần đón Tết Vu Lan BIẾT rằng Cha Mẹ đã
toan lá vàng XA dẫn con, cháu, họ hàng NGƯỜI theo về cội, mang gì đi đâu?
MỘT đời cuộc bầm cày sâu MAU qua như thể bóng câu chiều tà MƠI THU CHA
MẸ MƠI GIA CON THÊM MƠI BIẾT XA NGƯỜI MỘT MAU!

*

CHA TÔI

Mẹ về theo gió heo may Đêm trăng chỉ một bóng gầy cha tôi Tình còn khát ở bờ
môi Đời như mé lở, bãi bồi sông sa

Mẹ đi khi chưa kịp già Giường đơn gối lạnh để cha gầy mòn Hao hư ngày tháng
năm tròn Ôm bao kỷ niệm vẫn còn đầy vơi

Cha buồn chả khóc cha ơi Bao nhiêu nước mắt nuốt đời thành no Thương cha
chở nặng chuyến đò Bỏ quên mối lái, dẫn đo lời thề

Ru câu Lục Bát vụng về Nghe trong tiếng nấc vừa khê vừa nồng Ngủ đi con! Mẹ
ngoài đồng Nửa còn dối, nửa thật, lòng quặn đau.

Tác giả: Nguyễn Quỳnh, 2020, Gia Bình

*

VU LAN NHỚ MẸ

Ngược xuôi năm tháng mỗi mòn Ruộng sâu đồng trũng có còn cá cua? Heo may
thổi ngược gió mùa Mẹ tôi “sung chát đào chua” lưng đeo

Tháng ba nào cũng đói nghèo Lãng quên buổi chợ thuế treo nợ nần Tìm đâu hạt
gạo trong ngân? Hạt cơm cũng sẵn nổi bản hàn qua

Bữa ăn dưa muối tương cà Nắng chàm xác nắng, nước da nhuộm màu Đất vẫn
dưới đất mà đau Đời vẫn thân mẹ đủ nhàu tiếng ve

Sương rơi trắng nổi sau hè Trăng sa vút bóng ngọn tre cong oằn Đêm về thất lại
tấm khăn Rảnh rang chỉ thấy nổi trần trở đời!

Tác giả Nguyễn Quỳnh, 31/8/2020, Gia Bình, Bắc Ninh

*

CÔNG CHA NGHĨA MẸ MUON ĐỜI CON ON

Ai thì cũng có Mẹ, Cha Trẻ nuôi con nhỏ khi già thác thân Cả đời lam lũ tảo tần
Gạn từng giọt sữa một phần máu xương

Dù đi hết cả muôn phương Không ai bằng Mẹ yêu thương cho mình Trọn đời một kiếp nhân sinh Vì con tất cả thân mình tiếc đâu

Xin ai chớ để Mẹ sầu Đừng làm Mẹ khóc vì câu đau lòng Ngược dòng dù đục dù trong Cũng nên thờ Mẹ một lòng đó nghe

Có đi trăm núi ngàn khe Thế gian đi hết xuân hè thu đông Hỏi trời ai sánh được không? Bằng cha gánh nặng đời công cha mình?

Hiếu trung phải vẹn nghĩa tình Ôn dòng sữa Mẹ - nước sinh từ nguồn Xin ai đừng để Cha buồn Dạ đau tim thắt châu tuôn lệ tràn

Dù con đi khắp thế gian Không ai bằng Mẹ lòng tràn yêu thương Dù con đi khắp muôn phương Không ai gánh khổ đời thường bằng Cha

Tác giả: Nguyễn Tiến Lực, 05.08.2021, xã Trung Nghĩa, Tp.Hung Yên, T Hưng Yên

*

TÂM SEN

Sáng dậy ra hiên sen hỏi kẻ Đêm vừa cụ ngủ có ngon không Ngon thì có đó nhưng lo lắng Chẳng biết miền kia có vất không

3.08.2021 Tác giả: QH

*

Vu Lan về trong đêm tĩnh

Đêm tĩnh Vu Lan về Con nhớ cha nhớ mẹ Nhớ mọi người Thương chúng sinh Nhớ tụng kinh Làm lành Nghe tiếng gió thoảng Lòng không tái tê Hết đêm nay Ngày mai Đêm dài Ngày ngắn ngày vừa cứ qua Vu lan về Tụng kinh vàng người qua bến mê

Giải thoát Tác giả: QH, 2.8.2021, Bắc Ninh

Chổi Tre Quét Nơi Thiên Na mô tuổi già trẻ gái trai Tâm thành cởi mở vui nơi thiền Sáng ra nhẹ quét sân thiền Như là quét hết lòng phiền, sớm vui

Tác giả: QH, 07.08.2021 Bắc Ninh

Xin phép trích bài kệ Kinh Pháp Cú để kết cho Chùm thơ mùa Vu lan báo hiếu năm nay:

*“Không một hương hoa nào Bay ngược chiều gió thổi Chỉ hương người đức hạnh
Ngược gió khắp ngàn phương”*